

اولین شاگردون عیسی

۱ آتا روز که عیسی دریاچه جنیسارت کنار هرسا بی‌یه و مردم از هر طرف ونه پلی هجوم یارده تا کلام خدا ره گوش هاکنند،^۲ در کنار دریاچه دتا قایق بدی‌یه که صیادون ونه دله جه بیرون بی‌یمونه و مشغول بشوسن شه تورها بی‌یه نه.^۳ پس سوار آتازاون قایق‌ها بییه که مال شمعون بی‌یه و ونجه پخاسه قایق ره آتا کمی ساحل جه دور هاکنه. بعد عیسی قایق دله هینشته و مردم ره تعلیم داهه.^۴ وقتی ونه حرفها تموم بییه، شمعون ره بائوته: «قایق ره بورین جوله جا، و تورها ره دمبدین او دله تا ماهی بیرین.»^۵ شمعون جواب هادا: «استا، اما تموم شو سخت کار هاکاردمی و هیچ چی نه‌ییمی. استا که ته گانی، تورها ره او دله دمدمی.»^۶ وقتی اینتی هاکارده، آنده ماهی بهیته که نزدیک بی‌یه ویشون تورها پاره بوشه!^۷ همینه شه رفقاچه که آتا دیگه قایق دله دینه ره، با اشاره پخاسه تا ویشونه کمک هاکنند. اونا بی‌یمونه و هر دتا قایق ره آنده ماهی جه پر هاکارده که نزدیک بی‌یه او دله غرق بووشند.^۸ شمعون پطرس وقتی اینا ره بدی‌یه، عیسی لینگه سر دکته و بائوته: «خداوندا، مه‌جه دور بوش، اینسه که مردی گناهکارمه!»^۹ شمعون و ونه همراهن از اتفاق ماهی بهیتن در تعجب دهمینه.^{۱۰} یعقوب و یوحنا، زیدی ریکاهون هم که شمعون همکار بینه، همین حال ره داشتنه. عیسی شمعون ره بائوته: «نترس، از این به بعد مردم ره صید کاندی.»^{۱۱} پس اونا شه قایق‌ها ره بیارده ساحل و همه چی ره ول هاکارده و ونه دنبال راه دکته.

شفای مرد جذامی

۱۲ یتا روز که عیسی آتا از شهرهای دله دیه، آتا مردی اونجه بی‌یمو که جذام تموم ونه تن ره بی‌یه ته. وقتی عیسی ره بدی‌یه، ونه لینگه پلی خاک دله دکته و خواهش هاکارده، بائوته: «ای آقا، اگه ته بخوای، توندی مه ره جذام جه پاک هاکانی.»^{۱۳} عیسی شه دست ره دراز هاکارده و و ره لمس هاکارده و بائوته: «من خوامبه، پاک بوش!» هموندم جذام اون مرد جه برطرف بیه.^{۱۴} بعد عیسی و ره دستور هادا: «هیچ کس ره هیچی ناور، ولی بور، شه ره کاهن ره نشون هاده و شه طهارتسه قربونیهایی ره که، موسی دستور هاداه، تقدیم هاکان تا اونا‌سه گواهی بوئه.»^{۱۵} با این همه، ونه کارها خور بیشتر پیچی‌یه، آنده که جمعیه زیادتری ونه پلی اونه، تا ونه حرفها ره گوش هاکنند و شه مرض‌ها جه شفا بیرند.^{۱۶} اما عیسی بیشتر موقع دور جا شی‌یه و تنهایی دعا کرده.

شفای آتا فلج مردی

۱۷ آتا روز عیسی تعلیم داهه و فریسیون و علمای دینی از تموم شهرهای جلیل و یهودیه و اورشلیم بی‌یمونه اونجه و هینشته بینه. قدرت خداوند با عیسی بی‌یه تا مریض‌ها ره شفا هاده.^{۱۸} یکدفعه چند

تا مردی راه جه برَسینه که آتَا فَلَج ره با ونه تخت شه همراه یاردانه. اونا سعی ها کاردنه و ره بَورند سیره دلّه و عیسی جلو بی یلن. ۱۹ اما وقتی به خاطر شولوغی، راهی پدا نکاردنه، بوردنه پوشته بوم و وره سفالها میون جه با ونه تخت پایین برَسینه، و در وسط جمعیت وره بی یشتنه عیسی جلو. ۲۰ وقتی عیسی ایمان اوناره بدیه، بائوته: «ای مرد، ته گناه بخشیه بیّه!» ۲۱ اما فریسیون و علمای دینی شه پلی فکر ها کاردنه: «و کی هسه که کفر گانه؟ کی بجز خدا بتونده گناهنون ره بخشه؟» ۲۲ عیسی بَقهمسه ویشون به چی شی فکر کانه، ویشون جه بپورسیه: «چه اینتی فکر شه دل دلّه راه دینی؟» ۲۳ بائوته کدوم آسونتره: (ته گناه بخشیه بیّه)، یا اینکه (راست بووش، راه بور؟) ۲۴ اِسّا مین این کارهار کامبه تا بدونین که انسان ریکا بر روی زمین اقتدار بپخشینه گناهنون ره دانّه...» فَلَج مردی ره بائوته: «ته ره گامبه: راست بووش، شه تخت ره جمع هاکان، بور شه سیره!» ۲۵ هموندم ویشون جلو هرسا و اونچی ره که ونه رو بخاته بی یه ره، جمع هاکارده و خدا ره شکرکونن بورده شه سیره. ۲۶ همه این اتفاق جه در تعجب دینی نه، خدا ره شکر کاردنه و در حالی که خله بترسینه، گاتنه: «امروز چیزهای عجیبی بدیمی.»

دعوت از لاوی

۲۷ بعد عیسی اون سیره جه بیرون بی یمو و آتَا خراجگیر ره بدی یه که ونه اسم لاوی بی یه. لاوی خراجگا دلّه نیشی یه. و ره بائوته: «مه دِنبال جه پرو.» ۲۸ لاوی راست بیّه، همه چی ره ول هاکارده و عیسی دِنبال راه دکته.

۲۹ و شه سیره دلّه بخاطر عیسی مهمونی بیی ته و خله از خراجگیرون و مردمون دیگه با ویشون سیفره سر هینشینه. ۳۰ اما فریسیون و علمای دینی شون، شاکمی بیینه. اونا عیسی شاگردون ره بائوته: «چه ایسه با خراجگیرون و گناهکارون خارتنی و نوشتنی؟» ۳۱ عیسی جواب هادا: «مریض ها هسنه که دکتر لازم دارنه، نا سالمون. ۳۲ مین نی یمومه تا صالحون ره به توبه دعوت هاکنیم، بلکه گناهکارون ره.»

سؤال درباره روزه

۳۳ و ره بائوته: «یحیی شاگردون ویشتر روزها روزه گرنه و دعا کانه، فریسیون شاگردون هم این کار ره کانه، اما ته شاگردون همیشه در حال بخوردن و بتوشتن هسنه.» ۳۴ عیسی جواب هادا: «آیا وونه مهمونهای عروسی ره تا موقعی که داماد با اونا دره، مجبور هاکنند روزه بیرن. ۳۵ اما موقعی رسنه که داماد ویشون جه بیته وونه. در اون روزها روزه گرنه.» ۳۶ پس این مثل ره ویشون اِسّه بیارده: «هیچ کس نو جمهره نورینده تا اونتره بر کهنه جمه پینه بزنه. اینسه که اگه این کاره هاکانه، هم نو جمه ره پاره هاکارده و هم نو پارچه، کهنه جمه اِسّه ناجور هسته. ۳۷ هیچ کس هم شراب تازه ره

مَشکهای کهنه دلِه نَشِنْدِنِه. اینسّه که اگه این کار ره هاکانه، شیراب تازه مَشکها ره پاره کانده و شیراب دشنی‌یه وونه و مَشکها هم از بین شونه. ۳۸ شیراب تازه ره مَشکهای تازه دلِه شِنْدِنِه. ۳۹ و هیچ کس بعد از بخاردنه کهنه شیراب، شیراب تازه نِخانه، اینسّه که گانه: 'کهنه شیراب بهتر هَسّه.'»